

کتاب میکاه نبی

Micah

تفسیر کتاب مقدس برای ایمانداران

نوشته

ویلیام مک دونالد

www.muhammadanism.org

May 22, 2008

Farsi

این کتاب تفسیری به منظور درک مفاهیم موجود در کتاب مقدس به رشته تحریر در آمده است. در شیوهی نگارش این کتاب سعی بر آن بوده است که از اصول صحیح فن تفسیر بهره جست و ضمن وفادار بودن به اصول تفسیر همچنان متنی ساده و روان را ارائه نماید. بنابراین، کتاب حاضر انتخاب شایسته ای خواهد بود برای مطالعات انفرادی و گروهی. کتاب مقدس.

Believer's Bible Commentary

by

William MacDonald

This is a Bible commentary that makes the riches of God's Word clear and easy for you to understand. It is written in a warm, reverent, and devout and scholarly style. It is a good choice for your personal devotions and Bible study.

© 1995 by William MacDonald., *Believer's Bible Commentary*,
Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, pp. 2383.

— All Rights Reserved —

معرفی

«چه ارزشمند است وجود مبارزی از طبقه فقیر که دارای جرأت و قدرت ابراز يك پیام مؤثر باشد. میگاه با شناخت صمیمانه‌ای که از هموعان خود داشت توانست پیام درخشانی اعلام نماید و بر علیه بی‌عدالتی‌ها بستیزد. همدردی عمیق او با مردم ستم‌دیده در سخنانی فراموش نشدنی ابراز گردید. روح میگاه، آنگاه که همسایگان و دوستان خود را اسیر بی‌عدالتی‌ها می‌دید، با خشمی عادلانه شعله‌ور می‌شد. روستائیان فقیر یهودا تحت رهبری این واعظ جوان و قدرتمند شهرشان مبارزه شدیدی یا بی‌عدالتی‌ها داشتند.»

— کایل ام. یاتس (Kyle M. Yates)

۱. جایگاه منحصر به فرد رساله میگاه در کانون

میگاه چهارمین نبی بزرگ از میان انبیاء درجه دوم است. پنج بار در عهد جدید از این رساله نقل قول شده است و يك بار هم عیسی مسیح خداوند از این رساله نقل قول کرده است. مشهورترین نقل قول رساله میگاه (متی ۲: ۶) از آیه دوم از فصل پنجم این رساله است، آیه‌ای که تولد مسیحا را در بیت لحم افراشته (بیت لحم دیگری در شمال بود) پیشگویی کرده است.

جلوه جذاب دیگر رساله، علاقه نبی به جناس‌سازی است. اشخاص بسیاری دوست دارند با کلمات بازی کنند. در فرهنگ‌های انگلیسی زبان جناس‌سازی عموماً يك فرم ادبی جدی تلقی نمی‌شود (هر چند که شکسپیر اکثراً از آن استفاده کرده است). در زبان عبری چنین سبک جدی نگارش در عهد عتیق به کار رفته است. میگاه در رساله‌اش ۱۰:۱-۱۵ نمونه معروفی از این سبک ارائه داده است که برخی آن را با اشعار لاتینی خطابه‌سیر و مقایسه می‌کنند. متأسفانه این سبک ادبی مشکل‌ترین سبک برای ترجمه است، چونکه هیچ يك از دو زبان دارای مجموعه‌های هم‌شکل با دو مفهوم نمی‌باشند.

(برای بیان این جناس‌ها در زبان انگلیسی رجوع کنید به ترجمه NKJV و ترجمه Mofatt که متعاقباً خواهد آمد).

۲. نویسنده

نام میگاه فرم تلخیص شده *Mikāyāh* و *Mikāyāhū* - (کسی که مثل یهوه است) می‌باشد و بیانگر این حقیقت است که نبی خادمی بوده برای يك خدای حقیقی، خدای اسرائیل. او مانند بسیاری از انبیاء نامی از

خدا (-el) یا یهوه (-yah) بر نامش داشت. او احتمالاً با نام خود در رساله‌اش ۷: ۱۸ وقتی که می‌پرسد «کیست خدائی مثل تو؟» بازی با کلمات انجام داده است.

میکاه معاصر اشعیاء، اما از يك طبقه افتاده‌تر اجتماعي بود. او از مورثت در نزدیک جت در بیست و پنج مایلی جنوب غربی اورشلیم، بیرون آمد.

۳. تاریخ

میکاه نبي از سال‌هاي ۷۴۰ تا حدود سال ۶۸۷ قبل از میلاد در دوران حکومت یوتام، احاز و حزقیا، نبوت نمود. هر چند که پیام عمده او خطاب به یهودا بود، اما اسارت حکومت شمالي را در سال ۷۲۲ و ۷۲۱ پیش از میلاد پیش‌بینی نمود. تاریخ ارائه پیام‌هایی که این نبوت کوچک را تشکیل داده است، احتمالاً مدتی قبل از نگارش آنها بوده است.

۴. پیشینه و زمینه

در قرن هفتم پیش از میلاد جوامع اسرائیل و یهودا به تدریج از يك جامعه کشاورزي با تمام ثروت‌هایی که در پی داشت تبدیل به جامعه‌اي حریص، پول‌پرست و خشن گردید و مردم به دو گروه «دارا» و «ندار» تقسیم شدند. مالکان ثروتمند زمین دارا تر و دارا تر و کشاورزان فقیر و فقیرتر می‌شدند. گروه دوم به شهرهای بزرگ که فقر و گناه در کنار طبقات عشرت طلب مرفه و ظلم‌هایشان نسبت به فقرا، شاخصه آنجا بود، مهاجرت کردند.

تجارت با کافران و بت‌پرستان هم موجب شد که آنها به ادیان و فرقه‌های دروغین و سقوط اخلاقی گرایش پیدا کنند. در کوتاه کلام اوضاع آن روزگار بسیار شبیه مسیحیت در دنیای غرب امروز بود.

علیرغم این پیشینه تاریک و بی‌خدائی، میکاه رساله خود را عمدتاً خطاب به سه شهر به نام‌های سامره، اورشلیم و بیت لحم نوشت.

گزارش

۱. پیش‌بینی خشم خدا علیه اسرائیل و یهودا (فصل اول)

۲. مجازات ظالمان ثروتمند (۱:۲-۱۱)

۳. وعده احیاء (۲:۱۲، ۱۳)

۴. انتقاد دار حاکمان، انبیاء دروغین و کاهنان (فصل سوم)

۵. جلال حکومت هزار ساله مسیح (فصل چهارم)

۶. وعده آمدن مسیحا (فصل پنجم)

۷. اسرائیل در محاکمه (فصل ششم)

۸. قوم از وضعیت اسفناک خود ماتم گرفته است (۱:۷-۱۰)

۹. برکات آینده اسرائیل (۷:۱۱-۲۰)

تفسیر

۱. پیش‌بینی خشم خدا علیه اسرائیل و یهودا (فصل اول)

۱:۱-۳ یهوه خداوند، از مکان مقدسش، جایگاه برکت، مردم را فرامی‌خواند تا خبر مجازاتی که بر آنها خواهد آمد و خود بر آن مجازات شاهد خواهد بود، بشنوند.

۴:۱-۷ تنبیه سامره و اورشلیم توسط خداوند جدی است، چونکه این شهرها کانون‌های زنا گشته‌اند. وقتی خدا برای داوری وارد می‌شود کوهها زیر او گداخته می‌شود و وادی‌ها منشق می‌گردد مثل موم پیش آتش و سامره به توده سنگ تبدیل می‌شود و همه بت‌های آن خرد می‌شود و جراحتهای وی علاج‌پذیر نیست.

۸:۱، ۹ میکاه ماتم گرفته و مانند شغالی تنها در شب و شترمرغ‌ها شیون و زاری می‌کند و برهنه و عریان می‌شود، این اوج اندوه اوست.

۱۰:۱-۱۴ آیات ۱۰ تا ۱۶ نوحه‌ای زیرکانه می‌باشند که مبین تسخیر سرزمین توسط ارتش آشور است. شهرهای مختلف اسرائیل و یهودا نام برده شده‌اند: جت، بیت عفره، شافیر، صانان، بیت ایصل، ماروت، اورشلیم، لاکیش، مورشت جت، اگذیب، مریشه، و عدلام - که مورد حمله آشوریان قرار می‌گیرند. در این بخش بازی با کلمات فراوان است.

موفات (Moffatt)، این بخش را به شرح زیر ترجمه کرده است.

بر شهر گسیخته (بوچیم) اشک بیافشانید و در شهر خاکستر (بیت افراته) در خاکستر بخوابید، آه ای زیبایی عریان (شافیر)!

شهر پویا (صانان)، توان جنبیدن ندارد، بیت ایصل و... ماروت به بطالت امید بسته‌اند، چونکه نابودی از ازل بر دروازه‌های اورشلیم آمده است. بر اسب سوار شده و بتاز. آه ای شهر اسبان (لاکیش)، آه ای سرچشمه گناه صهیون، جایی که گناهان اسرائیل در آن توده شده است!

آه اي دختر صهيون، تو بايد از مورثت جت جدا شوي؛ و پادشاهان اسرائيل هميشه مي‌لغزند،
در شهر لغزش (اكذيب).^۱

۱۵:۱، ۱۶ فاتحي بر اسرائيل خواهد آمد و مردم به عدلام خواهند گريخت. اسرائيل بايد ماتم بگيرد و

سر خود را گر کند، چون فرزندان نازنیش - مردم اسرائيل - از آنجا به اسيري رفته‌اند.

۲. مجازات ظالمان ثروتمند (۱:۲-۱۱)

۵-۱:۲ در اين آيات دلايل داوري ذکر شده‌اند. ثروتمندان بر خانه‌ها و زمين‌هاي فقيران طمع مي‌کنند و

بدانها ظلم مي‌کنند. در نتيجه اموال آنها توسط ارتش بيگانه گرفته خواهد شد و چيزي براي ايشان باقي نخواهد ماند.

۶:۲، ۷ مردم به ميکاه گفتند که چنين امور ناخوشايندي را نبوت نکند، مبدا دچار خواري و خفت

شوند. ولي ميکاه جواب داد که: «آيا روح خداوند قاصر شده است و آيا اينها اعمال او مي‌باشند؟» آيا کلام خدا «براي هر که به استقامت سالك مي‌باشد، نيكو نيست؟»

۸-۱۱:۲ مردم خدا در اثر گناهانشان مانند دشمن يهوه شده بودند و آرامش را از زنان و اطفال برکنده

و از خانه‌هايشان بيرون رانده‌اند. آنها مي‌بايد به تبعيد بروند، چونکه زميني که در آن ساکن شده‌اند، آنان را هلاک خواهد نمود. نبي دروغين که شراب و مسكرات را نبوت مي‌کند مورد پذيرش مردم واقع خواهد شد.

۳. وعده احياء (۲:۱۲، ۱۳)

خداوند پس از داوري بقيه اسرائيل را که به اسارت رفته بودند جمع خواهد نمود. رخنه‌کننده

(خداوند)، هر مانعي را که بر سر راه احياءشان قرار گرفته است، خواهد شکست.

۴. انتقاد از حاکمان، انبياء دروغين و کاهنان (فصل سوم)

۳-۱:۴ داوران خاندان اسرائيل، به خاطر بي‌انصافي، بي‌عدالتي و حرص‌هايشان محکوم هستند. آنها

فقرا را به شدت مورد ظلم و آزار قرار دادند. آنها از نيكويي نفرت و بر بدئي‌ها ماييل بودند. اين حاکمان و

سياستمداران به جاي اينکه شباني براي گوسفندان باشند، مانند گرگ براي گله بودند. رفتارشان با فقيران

چنان بود که گويا گوشت تنشان را در ديگ مي‌پختند. آنها برعکس داود بودند که براي شباني قوم آمد (اول

^۱ - در ترجمه فوق مترجم از صفت تجانس استفاده کرده است.

Weep → Teartown

Dust → Dustown

Fare → Fairtown

Stir → Stirtown

Horse → Horsetown

(شهر گسيخته → شهر اشک → گريستن)

(شهر خاکستر → خاکستر)

(شهر زيبا → زيبا)

(شهر پويا → پويا)

(شهر اسبان → اسب)

سموئیل ۱۷:۱۵؛ دوم سموئیل ۵:۲ و ۷:۷). آن زمان که مصیبت‌هایشان شروع شود، آنگاه خدا ایشان را اجابت نخواهد نمود.

۳:۵-۷ انبیای دروغین سلامتی را برای کسانی که به آنها رشوه می‌دهند، می‌طلبند و جنگ را برای کسانی که به آنان رشوه نمی‌دهند، پیشگوئی می‌کنند. بنابراین خدا آنان را از درک اراده خودش محروم خواهد نمود و از جانب خدا جواب نخواهد بود.

۳:۸-۱۲ ولی میکاه مملو شده از قوت روح خداوند آمده است تا پیام خداوند را به اسرائیل و یهودا (یعقوب)، اعلام نماید. حاکمان و داوران و انبیاء اجیر شده فکر می‌کردند که ایمن هستند، اما میکاه اعلام نمود که اورشلیم تبدیل به توده‌های سنگ خواهد شد.

۵. جلال حکومت هزار ساله مسیح (فصل چهارم)

۴:۱-۴ در هشت آیه اول صحبت از حکومت هزاره مسیح شده است. اورشلیم برافراشته خواهد گردید، قوم‌ها و امت‌ها خواهند آمد تا از خداوند بیاموزند، و خداوند بر تمام قوم‌ها حکومت خواهد کرد. خلع سلاح جهانی به روشنی و صراحت در این سخنان مشهور، به تصویر کشیده شده است: «ایشان شمشیرهای خود را برای گاو آهن و نیزه‌های خویش را برای ارّه‌ها خواهند شکست و امتی بر امتی شمشیر نخواهد کشید.» صلح و امنیت غالب خواهد آمد و تمامی مردم خدا را اعلام خواهند نمود.

۴:۵-۸ آیه پنجم نشان دهنده الغاء بت‌پرستی در ملکوت هزاره مسیح است که در روزگار میکاه متداول بوده است. کسانی که در اسارت رانده شده و لنگ شده‌اند به سرزمینشان باز خواهند گشت («آنانی را که مبتلا ساخته‌ام فراهم خواهم آورد» آیه ششم)، و خداوند بر ایشان ... تا ابدالاباد سلطنت خواهد نمود. سلطنت اول (آیه هفتم) عبارتست از: عالی‌ترین حکومت زمینی، یعنی حاکمیت و پادشاهی مسیح.

۴:۹-۱۳ اینک وقت آن است که یهودا در اسارت به بابل برود. همچنین خداوند قوم را قبل از احیاء جمع خواهد نمود و آنها را داوری خواهد کرد، و اسرائیل ابزاری برای مجازات آنان خواهد بود، و ثروت‌هایشان وقف خداوند تمامی زمین، خواهد شد.

۶. وعده آمدن مسیحا (فصل پنجم)

۵:۱ چنین به نظر می‌رسد که آیه اول شرح وضعیت قوم اسرائیل در زمان نگارش رساله میکاه نبی باشد. به اسرائیل که در اینجا به معنی یهودا است گفته شده آماده برای محاصره شدن توسط بابلیان که جسورانه و گستاخانه با پادشاه برخورد خواهند نمود. شاید این آیه اشاره‌ای به ناسزا گفتن حزقیایا به سنحاریب و یا تحقیر شدن صدقیایا توسط نبوکد نصر باشد.

۲:۵ آیه دوم پیشگویی کسی است که بر اسرائیل حکمرانی خواهد کرد و طلوع او از قدیم و از ایام ازل بوده است. این آیات اشاره به ازلیت و الوهیت مسیح است. از آنجا که در سرزمین مقدس که شهری به نام بیت لحم بوده است، میکاه بیت لحم مورد نظر را با بیت لحم افراته مشخص کرده است که در شش مایلی جنوب اورشلیم قرار دارد. آیه دوم به نیت تضاد با آیه اول آمده است. هر چند که شرایط اسرائیل در دوران میکاه دلسردکننده بوده است، اما این شرایط در هنگام آمدن مسیحا، عوض خواهد شد.

۳:۵ در اینجا به سه صحنه در تاریخ اسرائیل اشاره شده است: (۱) دست کشیدن خدا از آنها به خاطر اینکه مسیح را انکار کردند و این مبین شرایط کنونی آنها در زمان فیض است. (۲) زمان انتظار مشقت قوم که عبارتست از دوره عذاب. (۳) بعد از این دردهای سخت، اسرائیل زاده خواهد شد. این اشاره‌ای است به «ایمانداران باقی مانده در جهان امت‌های بی‌ایمان.» این باقی‌ماندگان از اسرائیل دوباره در زمین جمع خواهند شد و مسیح بر مردمش سلطنت خواهد کرد.

۴:۵-۶ شبانی مسیح برای اسرائیل و حکومت جهانی مسیح در آیه چهارم آمده است. وقتی که در آینده لشکر آشوریان بر اورشلیم هجوم آورد، مسیحا رهبران با کفایت را برای راندن آنان برخواهد خیزانید. عبارت «هفت شبان و هشت سرور آدمیان» را نباید صرفاً به عنوان ایستادگی پانزده رهبر در مقابل آشور، تلقی نمود. در صنعت شعری وقتی عدد بزرگتر در پی عدد کوچکتر می‌آید، به معنی کفایت و کاملیت آنچه هست که اتفاق می‌افتد.

۷:۵-۹ آنگاه اسرائیل کانال برکتی برای همگان خواهد شد. سپس قوم مانند شیر شکست‌ناپذیر خواهد شد و خواهد توانست دشمنان خدا را درهم بکوبد.

۱۰:۵-۱۵ در آن روز اسرائیل تصفیه خواهد شد. اسرائیل دیگر به اسب‌ها و ارابه‌ها و قلعه‌هایش متکی نخواهد بود. جادوگران و فالگیران، دیگر در اسرائیل نخواهند بود. بت‌های تراشیده و تمثال‌ها و ستون‌های مقدس (معبد کافران) - نابود خواهند شد. قوم‌های مخاصم در خونخواهی خداوند مجازات خواهند شد.

۷. اسرائیل در محاکمه (فصل ششم)

۶:۱-۵ اینک کوهها دعوت شده‌اند که مانند داوران هنگامی که خداوند (دادستان) بر علیه اسرائیل (وکیل مدافعه) اقامه دعوا می‌نماید، حضور داشته باشند. او حکومت خود را به آنان اعلام خواهد نمود - آنها را از مصر بیرون خواهد آورد و از محکوم‌شدن آنان توسط بالاق و بلعام جلوگیری خواهد نمود.

۶:۶-۸ خدای تعالی در عوض چه چیز را می‌طلبد؟ نه قربانی‌های غیرمعقول! و قطعاً نه قربانی انسانی! بلکه انصاف و رحمت و فروتنی. آیه هشتم آنچه را که خدا مقتضی نموده است، می‌نویسد؛ هرکس

که اینها را بجا آورد، زندگی خدائی خواهد داشت. شخص متحول نشده قادر به اجرای این فرمان نخواهد بود، و نخواهد توانست منصف، رحیم و متواضع باشد.

۹:۶-۱۲ آواز خداوند به شهر ندا می‌دهد، گناهانشان را که موجب مصیبت‌هایشان شده است، برمی‌شمارد. قوم در اوزان و مقیاس‌ها دست برده بودند، عصیان ورزیده و دروغ می‌گویند.

۱۳:۶-۱۶ گناه موجب نابودی آنها خواهد شد و گناه و عصیان ثروتمندان موجب جراحات مهلك، انزوا، گرسنگی، سیری ناپذیری و محرومیت آنها خواهد شد. قوانین عمری (آیه شانزدهم) شاید اشاره‌ای به بت‌پرستی‌ای باشد که عمری ترویج نمود (اول پادشاهان ۱۶:۲۵، ۲۶).

۸. قوم از وضعیت اسفناك خود، ماتم گرفته است (۷:۱-۱۰)

۱:۷، ۲ اینك میگاه میان قوم و خدا وساطت می‌کند. شهر از مردمان متقی و راست کردار، خالی شده است، عصیان و آدم‌کشی فراوان شده است. این وضعیت اسفبار به خوشه‌چینی از تاکستانی که خوشه‌ای انگور ندارد، تصویر شده است.

۳:۷-۶ حاکمان و داوران تقاضای رشوه می‌کنند. مجازات آنها نزدیک است. به هیچ کسی نمی‌توانند اعتماد نمایند. دوستان، همسایگان و حتی خویشان یکدیگر را انکار می‌کنند.

۷:۷-۱۰ تنها می‌توان به خداوند توکل نمود. باقی ماندگان امین قوم به دشمنان خود اخطار خواهند داد که بر افتادانشان شادی نمایند. مصیبت‌ها نتیجه گناهان مردم است، ولی با این وجود خدا قوم خود را احیاء می‌کند و قوم خدا دشمنان خود را شرمنده خواهد ساخت.

۹. برکات آینده اسرائیل (۷:۱۱-۲۶)

۱۱:۷-۱۲ سپس اورشلیم مورد خطاب واقع شده است. دیوارهای اورشلیم دوباره بنا خواهند شد و مرزهایش توسعه خواهند یافت. تبعید شدگان از سرزمین‌هایی که به اسارت رفته‌اند، باز خواهند گشت، و دنیای بت‌پرستان به خاطر شرارت‌هایشان مجازات خواهد شد.

۱۳:۷ این آیه در نگاه اول عجیب به نظر می‌رسد. ویرانی زمین احتمالاً اشاره به دآوری امت‌ها به جهت نتیجه اعمالشان، است. این جریان درست قبل از رستاخیز موعود واقع خواهد شد. باید توجه داشت که کلمه عبرانی (eretz) که به سرزمین (Land) ترجمه شده معنی خاک (Earth) را نیز می‌رساند.

۱۴:۷-۱۷ آیه چهاردهم دعای میگاه به حضور خداوند است که از خداوند تقاضا می‌کند قوم خود را شبانی و تغذیه نماید. خداوند به مردم خود اطمینان می‌دهد که چنان کارهای عجیبی خواهد نمود که امت‌ها خجل خواهند شد و در پیشگاه او زانو خواهند زد.

۲۰-۱۸:۷ میگاه کتاب خود را با سرود ستایش خدا، به پایان می‌رساند و رحمت، بخشش، وفاداری و

محبت پایدار خدا را می‌ستاید.